

KARJASEKIRI

Kristuse ülestõusmise pühal, 1. aprillil 2018

Jeesuse ülestõusmine hauakoopast pühapäeva varahommikul oli sama vaikne ja maailma silma alt varjatud sündmus kui tema sündimine sünnikoopas. Vahetuteks tunnistajateks vaid inglid ning kummaliste sündmuste juhuslikud kõrvalosalised: karjased sünniööl ja sõdurid ülestõusmishommikul. Ainult Jeesuse ristilöömine oli suur rahvasündmus, milles pealtvaatajad ise kaasa hõikudes aktiivselt osaleda võisid. Eks ole see kõnekas kujund sellest, millise õrnuse ja tundlikkusega tegutseb Jumal erinevalt sõjakast ja rapsivast inimesest.

Paljud on oodanud Suurt Reedet, Jeesuse surmapäeva kui riigipüha. Jeesuse ülestõusmise sündmuse meenutamine ülestõusmispühal ei leia sugugi samaväärset tähelepanu. Küllap on see loomulik ka sel põhjusel, et erinevalt sagedatest surmasõnumitest, mis meedia kaudu on igapäevased, on ülestõusmise sündmus inimõistuse vastane. Ühiskond, mis järjepidevalt ehitab oma tulevikku ainult teadmistepõhisele vundamendile, ei oska surnuist ülestõusmise küsimusele mõistuspäraselt läheneda. Sõnum armastusest, mis suudab murda füüsikaseaduste reegliära, ei tundu mõõta, kaaluda ja välja arvutada harjunud inimestele tõsiselt võetavana. Kõige lihtsam on sellist sõnumit eirata või välja naerda.

Vastuoluliste tunnetega seisid vastamisi ka Maarja Magdaleena ja Maarja, kes olid varahommikul Jeesuse hauda vaatama tulnud. Nad leiavad avatud hauasuu ees lebaval kivil istuva ingli, kelle jutt ülestõusnud Jeesusest tundub kõike muud kui mõistuspärane. Nõnda ei hakka nad selle üle juurdlema, vaid *hauakambri juurest kiiresti kartuse ja suure rõõmuga lahkudes jooksid nad kuulutama seda Jeesuse jüngritele* (Mt 28:8).

Kartuse ja suure rõõmuga võtame meiegi vastu täna hommikuse sõnumi Kristuse surnuist ülestõusmisest. Ehk pelgame ka meie, et meie mõistusega pole kõik korras, kui usume seda, mida füüsikareeglid ja teadus ei kinnita? Kardame võibolla ka teiste pilke ja kommentaare, sildistamist ja pilget? Samal ajal rõõmustame kogu südamest, sest usume täie veendumusega, et Jeesus Kristus on Issand ja Kuningas, kes ei valitse mitte ainult taeva, vaid ka maa üle. Ta on ka Issand, kelle tahe on reaalne, mida ristiinimestena järgime oma isiklikus elus.

Kristuse ülestõusmine oli 2000 aasta eest ja on ka praegu sündmus, mis kontrastsena laseb vastanduda ajaliku ja ajatu, sureliku ja igavese. Jeesus on aga pääsetee kahe maailma vahel. Tema on uks ja tee, ülestõusmine ja elu! Kõik, kes otsustavalt julgevad uskuda ülestõusmissündmust kogu oma südamest, võivad olla kindlad, et ka nemad ise võivad Kristusele toetudes ületada ühel päeval aja ja igaviku kuristiku, millest esimesena astus üle ristilöödud ja surnuist ülestõusnud Jeesus, kes ise ütleb: *Ma olin surnud, ning ennäe, ma elan igavesest ajast igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed* (Ilm 1:18).

+ Urmas Viilma
peapiiskop